

Sygn. akt I CSK 169/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa G. S.A. w L.

przeciwko M. M. R.-N. i J. W. N.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 23 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanych na rzecz powódki 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Pozwani w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na oczywistą zasadność skargi, istnienie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego zinterpretowania lub zastosowania prawa. Rozpatrujące tę sprawę Sąd *meriti* musiał zająć stanowisko w kilku kontrowersyjnych kwestiach, jednak za każdym razem było to jedno ze stanowisk znanych w judykaturze i doktrynie i możliwych do obrony. Po drugie, na tle tej sprawy nie występuje wskazane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne. Ma ono sprowadzać się do oceny tego, w jakiej chwili musi być spełniona przesłanka bezskuteczności egzekucji z majątku spółki z o.o., o której mowa w art. 299 k.s.h. Sprawa teoretycznie jest jasna i rozpoznana w doktrynie. Bezskuteczność egzekucji to jedna z przesłanek odpowiedzialności członków zarządu spółki z o.o. Zatem musi być ona spełniona na chwilę wydawania orzeczenia w postępowaniu z art. 299 k.s.h., zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. Oczywiście w praktyce już w pozwie przeciwko członkom zarządu wierzyciele spółki wykazują bezskuteczność egzekucji z majątku spółki. W konsekwencji, jeśli pozwani członkowie zarządu twierdzą, że sytuacja majątkowa spółki zmieniła się w takim stopniu, że egzekucja z majątku spółki nie jest już bezskuteczna, to oni muszą przeprowadzić dowód na tę okoliczność. Ocena, czy im się to udało, dotyczy oceny dowodów, która nie jest objęta kontrolą w postępowaniu kasacyjnym. Należy zatem stwierdzić, że przedstawione w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne nie budzi wątpliwości mających uzasadnić przyjęcie skargi do rozpoznania - czym innym jest ocena prawidłowego postępowania sądu *meriti* w konkretnej sprawie, ale na to jest miejsce wśród

zarzutów kasacyjnych, a nie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Po trzecie, na tle tej sprawy nie wymaga wyjaśnienia wątpliwość interpretacyjna co do dopuszczalności stosowania *per analogiam* art. 103 k.c. do czynności organu osoby prawnej. Nie ma to bowiem znaczenia dla rozstrzygnięcia w tej sprawie. W ocenie skarżącego wadliwie zastosowano ten przepis i przez to uznano, że spółka z o.o. ma dług wobec wynajmującego z umowy najmu, gdy tymczasem ta umowa była bezwzględnie nieważna. Kwestia ta dotyczy jednak sporu między spółką z o.o. i jej wynajmującym, tymczasem źródłem roszczenia w tej sprawie jest niewykonanie umowy ugody zawartej w formie aktu notarialnego. Oczywiście przyczyną zawarcia tej ugody było wcześniejsze zawarcie umowy najmu, jednak w tym postępowaniu nie ma miejsca na ocenę relacji między spółką z o.o. i jej wierzycielem. W orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że członek zarządu spółki z o.o. w postępowaniu z art. 299 k.s.h. nie może kwestionować wysokości i istnienia niewykonanych zobowiązań spółki, ponieważ w tym postępowaniu nie jest stroną główną zainteresowana, czyli sama spółka. Skoro zatem przedstawiony przez skarżącego problem prawny jest bez znaczenia dla rozpoznania tej sprawy, mimo swej potencjalnej doniosłości teoretycznej i rozbieżności w orzecznictwie, nie uzasadnia przyjęcia skargi do rozpoznania. Po czwarte, nie uzasadnia również przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzeba wykładni przepisów o powołaniu do pełnienia funkcji członka zarządu spółki z o.o. W ocenie skarżącego wadliwie Sąd przyjął, że doszło do powołania na członka zarządu *per facta concludentia*. Kwestia ta wywołuje interesujący zarzut kasacyjny, jednak nie przedstawia problemu dogmatycznego. Z k.s.h. jasno bowiem wynika, że powołać do pełnienia funkcji można uchwałą wspólników. Ponadto nie budzi też wątpliwości w tym zakresie, że odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. ponoszą osoby powołane do pełnienia funkcji członka zarządu, a także figurujące w takim charakterze w KRS. Gdyby nawet określona osoba nie była już członkiem zarządu, lecz nadal była wpisana w KRS, wierzyciel spółki może ją pozwać i rolą tej osoby będzie wykazanie, że nie była członkiem zarządu. Poza kontrolą kasacyjną pozostaje skuteczność dowodu w tym zakresie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

Jw.